(The shofar is traditionally not blown on Shabbat.)

תקיעה שברים־תרועה תקיעה תקיעה שברים תקיעה תקיעה תרועה תקיעה

הַיּוֹם הְרֵת עוֹלֶם, הַיּוֹם יַעְמִיד בַּמִּשְׁפֶּט כְּל־יִצוּרֵי עוֹלָמִים, אָם כְּבָנִים אָם כַּעֲבָדִים. אָם כְּבָנִים, רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְאָם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךְּ תְלוּיּוֹת, עַד שֵׁתִּחָנֵנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אַיּוֹם קָדוֹשׁ.

WE OMIT THIS PARAGRAPH ON SHABBAT:

אֲרֶשֶׁת שְּׁפָּתֵינוּ יֶעֶרַב לְפָנֶיךּ, אֵל רָם וְנִשָּׁא, מֵבִין וּמֵאֲזִין, מַבִּיט וּמַקְשִׁיב לְקוֹל הְקִיעָתֵנוּ, וּתִקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר מַלְכִיּוֹתֵינוּ. AS AT BIRTH בּלֵם הָרַת. The ancient Rabbis debated whether Rosh Hashanah marks either the first day of the creation of the world or the sixth day, when humanity was formed. The liturgical emphasis on the word "today" suggests that this is no mere anniversary celebration; rather, all humanity—and all creation—are re-created anew today.

AWE-INSPIRING AND HOLY
ONE אָיוֹם קָדוֹשׁ. In the
original version of this
prayer, the last two words
were ha-yom kadosh,
"on this holy day." The
language was changed
to ayom kadosh, "aweinspiring and Holy One,"
because final judgment is
actually suspended until
Yom Kippur.